

Dosarul nr. 1a-869/19

Judecător: Mereuță Tamara

02-1a-10214-15022019

**DECIZIE**

*În numele Legii*

04 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

Ulianovschi Xenofon

Judecători

Vrabii Silvia și Teleucă Stelian

Grefier

Nicolai Zinaida

Cu participarea:

Procurorului

Scutelnic Cătălin

Avocatului

XXXXXXXXXX

judecând în ședință de judecată publică apelul avocatului XXXXXXXXXXXX în interesele inculpatului Coșleț Andrei, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Hâncești, sediul Central din 10 aprilie 2019, în cauza penală privind învinuirea lui:

**Coșleț Andrei XXXX**, născut la XXXX, originar din r-nul XXXX, or. XXXXX, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, divorțat, studii superioare, angajat în câmpul muncii, supus militar, nu se află la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru, nu deține titluri speciale/grade de calificare/distincții de stat, anterior nejudecat,-

pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal.

Cauza s-a aflat în procedură:

- în instanța de fond: 28.09.2018-10.04.2019;

- în instanța de apel: 15.05.2019- 04.06.2019.

Procedura de citare legal executată.

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

**A C O N S T A T A T :**

1. Prin sentința Judecătoriei Hâncești, sediul Central din 10 aprilie 2019, Coșleț Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă sub formă de 900 unități convenționale ce constituie suma de 45 000 lei.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a constatat că, inculpatul Coșleț Andrei la data de 11.07.2017, aproximativ pe la ora 11:30, în or. Hâncești, str. XXXX, conștientizând caracterul ilegal al acțiunilor sale, fără consimțământul lui Ivanov Tudor, a pătruns ilegal în gospodăria ultimului, unde intenționat, i-a aplicat multiple lovituri peste diferite părți ale corpului și la cererea acestuia de a părăsi domiciliul nu se supunea, astfel, încălcându-i dreptul la inviolabilitatea domiciliului.

*Astfel, instanța de fond a pronunțat sentința sus-indicată.*

3. Nefiind de acord cu sentința menționată avocatul XXXXXXXXXXXX în interesele inculpatului Coșleț Andrei în termenul legal a atacat-o cu apel, solicitând

admiterea apelului și casarea sentinței Judecătorei Hâncești (sediul Central), din 10 aprilie 2019, rejudecarea cauzei penale cu emiterea unei noi hotărâri.

În argumentarea apelului declarat, avocatul XXXXXXXXXXXX a invocat următoarele:

- sentința primei instanțe este neîntemeiată;
- consideră că prima instanță a reținut neîntemeiat semnul calificativ – cu aplicarea violenței. Subliniază faptul că pătrunderea în ograda părții vătămate nu a fost însoțită de aplicarea violenței, lucru explicabil, avându-se în vedere faptul că la acel moment partea vătămată plecase împreună cu fiica sa, în casă. Deci, pătrunderea în domiciliu nu a fost însoțită de aplicarea violenței. Plus la aceasta, pătrunderea ilegală în domiciliul părții vătămate marchează momentul consumării infracțiunii;
- în speță, violența nu a fost aplicată în vederea facilitării pătrunderii ilegale. De fapt, inculpatul cum mult timp înainte până la aplicarea violenței pătrunse în domiciliul părții vătămate. Acest nici nu a avut necesitatea de a aplica violența pentru a pătrunde în curtea casei, întrucât la acel moment partea vătămată nu era de față cu inculpatul. Reiterează că momentul aplicării violenței a succedat momentul pătrunderii ilegale în domiciliu, ci nu invers, așa cum cerea legea;
- după cum rezultă din esența circumstanței agravante înscrise la art. 179 alin. (2) Cod penal, pătrunderea ilegală trebuie să succedă aplicarea violenței, în speță, violența a fost aplicată ulterior pătrunderii în domiciliul părții vătămate. Prin urmare, aceasta a fost aplicată în alt scop, dar nu pentru a pătrunde ilegal în domiciliul părții vătămate. Pătrunderea, ca atare, a fost făcută în lipsa aplicării violenței. Violența a fost aplicată în vederea răzbunării pe conduita părții vătămate exprimate în cererea sa adresată inculpatului de a părăsi domiciliul său, unde, potrivit părții vătămate, inculpatul intrase în lipsa consimțământului său. Tocmai acest lucru rezultă din însăși declarațiile părții vătămate care consideră: „loviturile le-a primit pentru faptul că ia cerut lui Coșleț să iasă din casă și că l-a numit „aferist”. (pag.3 din sentință). Din cele evocate mai sus se desprinde o altă concluzie pentru a opera semnul calificativ prevăzut la art. 179 alin. (2) CP, și anume: este obligatoriu ca violența să fie aplicată înainte de consumarea infracțiunii. În speță, pornind de la cele reținute de instanța de judecată în sentința emisă, rezultă că violența a fost aplicată după consumarea infracțiunii de violare de domiciliu;
- în speță, atât acuzatorul de stat, cât și instanța de judecată a ignorat faptul că inculpatul a aplicat violența asupra părții vătămate: a) după consumarea infracțiunii de violare de domiciliu și, b) în scop de răzbunare pentru cererea insistată a părții vătămate de a-i fi părăsită casa, dar nu în vederea pătrunderii ilegale în domiciliu;
- chiar din cele reținute de procuror în actul de învinuire rezultă că violența a fost aplicată după consumarea infracțiunii de violare de domiciliu: „...inculpatul, conștientizând caracterul ilegal al acțiunilor sale, fără consimțământul lui Ivanov Tudor, a pătruns ilegal în gospodăria ultimului, unde intenționat i-a aplicat multiple lovituri peste diferite părți ale corpului...;
- în contextul art. 179 alin.(2) Cod penal, acuzatorul de stat nu a încercat să demonstreze gradul vătămării corporale cauzate părții vătămate. Deși, art. 143 alin. (1) pct. 2 din CPP RM prevede expres că gradul de gravitate al vătămarilor integrității corporale se constată, în mod obligatoriu, prin raport de expertiză. Deși, în art. 179 alin.(2) CP RM nu se operează cu termeni de genul „vătămarea ușoară”, „vătămarea neînsemnată”, ci cu termenul „violență”, pentru a încadra cele săvârșite potrivit normei de incriminare sus-indicate este ineluctabil determinarea conținutului violenței or, nu orice vătămare corporală este inclusă în termenul „violență” înscris la art. 179 alin.(2) Cod penal. Pentru aceasta, în mod implicit, se impune efectuarea unui raport de expertiză în vederea determinării gradului de gravitate al vătămării corporale cauzate.

3. În cadrul ședinței instanței de apel avocatul XXXXXXXXXXXX a susținut apelul și a solicitat admiterea acestuia în sensul declarat.

Inculpatul Coșleț Andrei în ședința instanței de apel nu s-a prezentat, fiind citat legal.

Procurorul participant Scutelnic Cătălin a solicitat respingerea cererii de apel înaintate în interesele inculpatului ca fiind nefondată cu menținerea sentinței instanței de fond fără modificări, ca legală și întemeiată.

4. Colegiul Penal, auzind participanții la proces, examinând materialele cauzei penale, consideră necesar de a respinge apelul avocatului XXXXXXXXXXXX în interesele inculpatului Coșleț Andrei, ca fiind nefondat, menține fără modificări sentința Judecătorei Hâncești, sediul Central din 10 aprilie 2019, din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

În conformitate cu art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, *instanța de apel respinge apelul și menține hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat.*

Colegiul Penal reține că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Inculpatul Coșleț Andrei în cadrul ședinței instanței de apel nu s-a prezentat, fiind audiat în cadrul ședinței primei instanțe a susținut pe deplin declarațiile oferite la urmărirea penală, potrivit cărora nu recunoaște vina în comiterea faptei imputate și a declarat că, în ziua de 11 iulie 2017 a venit în Hâncești, iar soția cu copii se aflau în vacanță la socru-Ivanov Tudor, cu care el se găsește în relații ostile. În acea zi toată ziua s-au plimbat, iar când era pe amurgite a mers să-i ducă la fostul socru acasă. Ajungând la poarta lui Ivanov Tudor, copii și Irina au coborât iar el a rămas în mașină. Ivanov Tudor a ieșit în drum și făcea scandal. Fiind cu geamul automobilului deschis, Ivanov a sărit la el cu furca. A intervenit Irina și Ivanov Tudor a cedat ușor. În acel moment Irina a spus copiilor să urce în mașină, că merg la Chișinău. Soția a mers în casa să strângă hainele, iar el a mers în capătul străzii să se întoarcă, apoi a coborât din mașină. Irina a ieșit din casa cu patru sacoșe mari, și a strigat sa o ajute. A intrat în ograda și, când s-a apropiat de Irina, Ivanov l-a lovit. El a încercat să-l liniștească. Irina a chemat vecinii, a fost Iurie, familia nu o ține minte și Alexei Cemortan. Iurie trăiește vizavi de Ivanov Tudor. Acești doi băieți au intrat în casă și s-au pus sa-l ție pe Ivanov Tudor. El a luat sacoșele și a plecat spre mașină. Până a ieși Irina, Iurie la scăpat pe Ivanov Tudor, și acesta, ieșind prin alta ușa, a aruncat cu o piatră în el, după care de la lovitură și-a pierdut cunoștința. Când s-a trezit în jur era Irina și vecinii iar la vre-o cinci minute a venit poliția. Apoi a plecat la spital, de la spital el împreună cu Irina și copii au plecat la Chișinău. Concretizează că, familia lui Iurie este Iovu. Susține că la rugămintea Irinei a intrat în curtea casei pentru o ajuta sa pune hainele în mașină. Ivanov Tudor nu a văzut cum am intrat în casă. Mai declară că, până la cazul dat a fost în gospodăria lui Ivanov Tudor și el nu îl alunga. Ivanov a intervenit când se afla în curte și deodată a sărit la bătaie. Menționează că din curte a ieșit când a văzut că Iura Iovu l-a scăpat de Ivanov Tudor, care avea o supărare mai de demult, când a luat un credit de la bancă și a pus în gaj magazinul lui, iar de la bancă cereau să pună în garant magazinul și din cauza asta a avut stres, dar el a ieșit din problemele date, s-a scos gajul, s-au întors toate documentele. Ivanov nu i-a zis să nu între în casă, niciodată nu a fost să-i interzică să între în casă. Susține că, ce a vorbit Irina și Ivanov Tudor sunt minciuni. Recunoaște că pe Ivanov l-a doborât în hol, a încercat să evite bătaia dar nu era posibil, însă nu i-a aplicat acestuia lovituri. Iar în ce privește dosarul penal intentat pe faptul aplicării loviturii cu furca și piatra a fost pornit de organul de urmărire penală din declarațiile depuse de el, pentru acțiunile date domnul Ivanov nu a fost

sanționat, deoarece dosarul penal s-a transformat în contravențional. Concretizează că, el era deasupra lui Ivanov Tudor, el fiind cu față în jos și îl ținea de mâini, apoi au venit Iurie și Alexei. Cemortan Alexei era în stradă cu prietena lui și Irina l-a strigat și ei deodată au venit. Declară că Ivanov cu furca în mână era periculos pentru el. Mai declară că, înainte de a intra în ograda lui Ivanov, acesta s-a apropiat cu furca de mașină, îl învinuia și îl numea cu cuvinte urâte. Ivanov Tudor dorea să-l înjunghie, deoarece a avut probleme din cauza lui. În ograda a intra în primul rând din cauza că Irina l-a chemat, iar în al doilea rând casa nu este a lui Ivanov Tudor, dar a soției sale. A intrat în ograda pentru a lua hainele, nu a avut intenția să-l bată pe Ivanov Tudor. Din spusele lui Irina, Ivanov Tudor era un om agresiv. Anterior a avut ordonanța de protecție în privința lui Irina Coșleț.

6. În pofida faptului că inculpatul Coșleț Andrei nu recunoaște vina, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate se confirmă prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi:

– Conținutul declarațiilor părții vătămate Ivanov Tudor potrivit cărora, Coșleț Andrei îi este fostul ginere, cu el nu a avut niciodată probleme. Susține că, totul s-a întâmplat din cauza unui conflict, deoarece avea să rămână fără casă. Anul trecut, vara fiind acasă la el a venit Coșleț Andrei pe strada Maria Drăgan. În acel timp fiica încă era împreună cu inculpatul. Nepoții erau la el acasă. În acel moment a venit și Coșleț Andrei cu fiica și au luat haine. Tot atunci i-a cerut lui Coșleț Andrei să nu intre în gospodăria lui și a revenit în casă, unde fiica își strângea hainele. Când Coșleț Andrei a intrat fără permisiune, i-a cerut să iasă. Menționează că, când i-a cerut să nu intre, Coslet ieșea din mașină, însă acesta contrar cerințelor, la doborât jos și a început să-l lovească cu pumnii peste tot corpul. De față era fiica care a început să strige ajutor, însă inculpatul continua să-l lovească. În acel moment a venit vecinul Alexei și la tras pe Coșleț Andrei și toți au ieșit în ograda, unde inculpatul continua să-l numească cu cuvinte urâte. Consideră că, loviturile le-a primit pentru faptul, că i-a cerut să iasă din casă și l-a numit „afirisf”. Vecinul Ruslan a auzit și a sunat la poliție. Menționează, că l-a împins pe Coșleț Andrei când se aflau lângă gard și acesta a căzut jos peste pietre și a început ai curge sânge. Fiica nu a văzut ce s-a întâmplat afară. Mai târziu a venit de la poliție inspectorul Țurcanu, iar Coșleț plecase deja. Menționează că anterior Coșleț Andrei venea des la el, liber intră în casă, era în căsătorie cu fiica sa. Declarând că nu a auzit ca fiica Irina să-l cheme pe Andrei în casă. Nepoții au fost aduși dimineața de către fiică și în timpul conflictului erau la vecini. Menționează că încă cu trei ani înaintea conflictului, i-a cerut lui Coșleț Andrei să nu mai intre în gospodăria lui pentru că nici nu vrea să-l vadă, acesta aducând-i numai scârbă. Nu l-a iertat pe inculpat și solicită să fie tras la răspundere pentru faptele comise.

– conținutul declarațiilor martorului XXXXpotrivit cărora, în acea perioadă cu Coșleț Andrei erau divorțați. Ea lucra la Chișinău, iar copilul cel mai mare finisase grădinița și a hotărât să-i ducă la tatăl său. Coșleț Andrei a venit într-o zi să vadă copii și, fiind după serviciu, a luat copii și au stat împreună până mai târziu. Menționează, că în acel timp relațiile dintre tatăl său și fostul soț erau rele. Susține, că l-a anunțat pe Coșleț Andrei despre faptul că tatăl său nu-i permite să intre în casă. Dar și tatăl ei i-a zis lui Andrei să nu intre. Din cauză, că era târziu i-a cerut inculpatului să plece, însă acesta a refuzat și zicea că „ce nu are voie să intre”. Tatăl său tot i-a cerut să nu intre în gospodărie. Coșleț Andrei i-a zis să strângă hainele și să plece și ea s-a dus în casă, iar inculpatul a rămas la mașină. Ea a adus un sac până la mașină și Andrei Coșleț l-a pus în portbagaj, apoi ea s-a întors și s-a dus să aducă altul. A auzit strigăte și la văzut pe Andrei Coșleț peste tatăl său. Susține că tatăl se apăra, nu avea nimic în mână, însă Coșleț îl lovea cu pumnii și ea a început să strige și să ceară ajutor. În ajutor a venit vecinul Alexei și toți s-au despărțit și au ieșit afară. A strâns atunci toate hainele și când a ieșit afară, la văzut pe Andrei Coșleț în drum cu telefonul în mână. S-au deplasat la spital cu mașina sa și Coșleț i-a declarat că tatăl ei l-a lovit cu piatra. La tatăl său sânge nu a văzut. Copii în momentul conflictului se aflau în mașină, erau foarte stresați, despre incident au auzit de la alte persoane. Comunică că inculpatul cunoștea că tatăl său nu-i permitea să intre în casă. Menționează că nu l-a chemat pe inculpat să o ajute să aducă sacii. Cu inculpatul după cazul dat au locuit împreună. Cu tatăl său ea nu era certată. Ea împreună cu copii dorea să rămână, iar Coșleț să plece la Chișinău, însă după cazul dat au plecat cu toții la Chișinău. Concretizează, că în acea zi poliția a venit repede, era Țurcanu Nicolae, care a și luat declarații. Declarațiile depuse prima dată la poliție au fost inventate, deoarece îi era jale de soț, voia într-un fel să-l susțină. Tatăl său nu avea furcă în mână și în privința lui de asemenea a fost intentat dosar penal.

– conținutul declarațiilor martorului XXXXpotrivit cărora, îl cunoaște pe Coșleț Andrei și Ivanov Tudor ca vecini. În ziua conflictului a auzit ceartă între Coslet Andrei și Ivanov Tudor, care se aflau în fața porții lui Ivanov Tudor. Totul s-a întâmplat în jurul orelor 17.00-18.00 și a durat timp de vre-o cinci minute, deoarece a venit poliția. Familia Ivanov se afla în partea stângă, la vre-o 10 m de casa sa. Menționează, că când a ieșit afară l-a văzut pe Andrei Coșleț în drum, însă nu a văzut când acesta a intrat în gospodăria lui Ivanov. În drum se aflau feciorul său Alexei, Irina, Andrei și copiii lor. Pe martorul Ruslan nu l-a văzut în drum. Nu a văzut ca cineva să se bată. L-a văzut pe Andrei murdar de sânge pe față, dar nu a spus cine l-a lovit. Susține că Irina striga să-l i-a pe Tudor din drum, însă ea pe Tudor în drum nu l-a văzut. Despre faptul că Andrei cu Tudor s-au bătut a aflat de la feciorul său Alexei. Tot feciorul său Alexei a anunțat-o că el i-a despărțit pe Andrei și Tudor. Declară că după cazul dat nu a discutat cu Andrei și nici cu Tudor.

– conținutul declarațiilor martorului XXXXpotrivit cărora, pe data de 11 iulie 2017, în timp ce se afla la un vecin, a auzit cineva strigă numele părinților săi. Când a intrat în casa lui Ivanov, l-a văzut pe Tudor jos în centrul salonului și Coșleț Andrei era deasupra lui Tudor Ivanov. Personal l-a tras pe Coșleț și l-a scos afară și i-a rugat să se liniștească apoi a plecat la fotbal. Declară că, în drum nu se afla nimeni. Susține, că conflictul era ceva familial, până la caz nu a văzut certuri între ei. După ce l-a scos pe Coșleț Andrei afară, Ivanov Tudor a rămas în casă cu fiica sa. Nu a atras atenția dacă Coșleț Andrei avea leziuni corporale. Nu l-a întrebat pe acesta de la ce s-au certat. Irina striga după ajutor. Nu a văzut ca Ivanov Tudor să lovească în mașina lui Coslet Andrei.

– conținutul declarațiilor martorului XXXXpotrivit cărora, pe Coșleț Andrei îl cunoaște ca soțul vecinei sale Irina, iar cu Ivanov Tudor sunt vecini. În acea zi a ieșit în ograda și a auzit strigăte. Ieșind în drum, l-a văzut pe Coșleț Andrei ținând-se pe o parte și îi curgea sânge și a anunțat poliția precum că se aud strigăte și se bat. Era seara, în jurul orei 18.00. Strigăte se auzeau din ograda familiei Ivanov, erau strigăte de spaimă. Se auzea Irina și copiii. De la Cemortan Alexei a aflat că, Ivanov Tudor s-a bătut cu Coșleț Andrei în casă. Copii strigau „ne nado” și plângeau. Menționează, că a auzit cum Tudor Ivanov i-a cerut în limba rusă lui Coșleț Andrei să iasă în drum. Nu cunoaște de ce Coșleț Andrei era murdar de sânge. Cunoaște că în acea seară a venit ambulanța, dar nu știe pe cine a luat. Declară că toți s-au liniștit singuri, deoarece poliția a venit mai târziu, nu poate spune cine din polițiști a venit. Concretizează că după ce s-au auzit strigătele copiilor și a Irinei, l-a auzit pe Tudor Ivanov cum îi cerea lui Coșleț Andrei să iasă din ograda.

– conținutul declarațiilor martorului XXXXpotrivit cărora, este mătușa lui Andrei Coșleț, cu care se împacă bine, iar pe Ivanov Tudor nu-l cunoaște. În luna august 2017, Andrei a fost la ea în ospeție. Uneori Irina lăsa copii la ea. De la Irina a aflat ce s-a întâmplat și anume că când ea împreună cu Andrei s-au dus să ia niște haine și copiii de la Ivanov, când au coborât din mașină, a ieșit Ivanov Tudor cu furca și le-a declarat că nu au ce intra la el. După aceasta Irina la liniștit pe tatăl său, apoi s-a dus să strângă hainele, iar Andrei s-a dus să ia gențile. Copii plângeau, Irina striga și au chemat poliția. Cu Irina se împacă bine și tot de la ea a aflat că Andrei a intrat în ograda la tatăl ei.

– conținutul declarațiilor martorului XXXX potrivit cărora, Coșleț Andrei este feciorul său, iar pe Ivanov Tudor l-a văzut doar de două ori, la nuntă și la cununie. Cu feciorul se împacă bine. Despre cazul dat feciorul nu i-a comunicat nimic, a aflat întâmplător. Pe data de 5 august 2017 la ea a venit feciorul cu nepoții. Peste câțva timp, fiul a plecat la magazin. Când se afla la bucătărie împreună cu soțul, a ieșit Gleb și a spus că a găsit ochelarii lui tata. Tot Gleb i-a povestit cum el stătea împreună cu tatăl său lângă mașină și s-a apropiat bunelul și l-a lovit cu piatra, în urma căreia s-au stricat ochelarii, mama lui a început a plânge și a chemat ambulanța. Conflictul s-a petrecut în stradă. Tot nepoțelul i-a comunicat că, bunelul l-a apucat de gât pe tata, iar ce s-a petrecut în casă nepotul nu i-a povestit.

6.1. De asemenea, vinovăția inculpatului se confirmă și prin următoarele materiale ale cauzei penale:

- conținutul plângerii cet. Ivanov Tudor din 05.02.2018 privind violarea de domiciliu de către Coșleț Andrei (f.d.12);
- conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 10.04.2018 cu foto tabelul anexat (f.d. 13).

7. Colegiul Penal consideră că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulus de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului Coșleț Andrei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) din Codul penal, conform semnelor calificative: *violarea de domiciliu, adică, pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a le părăsi la cererea ei, acțiuni săvârșite cu aplicării violenței.*

Verificând argumentele invocate în apelul depus, Colegiul Penal, ajunge la concluzia că, acestea sunt nefondate fiind combătute de probele anexate și circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în cadrul procedurii de examinare a apelului.

Instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate conchide că, solicitarea apărării privind achitarea inculpatului Coșleț Andrei, pe motivul lipsei în acțiunile inculpatului a componentei de infracțiune, este neîntemeiată, deoarece prima instanță corect a constatat dovedită pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, or, la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente prin care se atestă vinovăția lui Coșleț Andrei în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul Penal, consideră că declarațiile inculpatului Coșleț Andrei precum că dânsul nu a comis fapta infracțională imputată, nu corespund adevărului, sunt mincinoase și sunt date de către inculpat în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă, deoarece ele se combat de întreaga sistemă de probe analizate mai sus, și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și care integral demonstrează vina lui în comiterea infracțiunii imputate.

Instanța de apel nu reține ca fiind întemeiat argumentul apelantului potrivit căruia, prima instanță a reținut neîntemeiat la calificate semnul – cu aplicarea violenței.

Consultând literatura de specialitate, Colegiul penal indică că componenta infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, raportată la speța în cauză presupune existența următoarelor elemente constitutive:

Obiectul juridic special în reprezintă relațiile sociale cu privire la realizarea în conformitate cu art. 29 din Constituție a dreptului la inviolabilitatea domiciliului.

Potrivit alin. (1) art. 29 din Constituția Republicii Moldova, domiciliul și reședința sânt inviolabile. Nimeni nu poate pătrunde sau rămâne în domiciliul sau reședința unei persoane fără consimțământul acesteia.

În mod adiacent sunt lezate relațiile sociale cu privire la integritatea corporală a persoanei, sănătatea persoanei.

Latura subiectivă a violării de domiciliu include fapta prejudiciabilă care ia forma acțiunii sau inacțiunii. Această acțiune sau inacțiune se prezintă sub oricare din următoarele modalități, realizate în raport cu domiciliul: pătrunderea ilegală, fără consimțământul victimei; refuzul de a-l părăsi la cererea victimei.

Întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii analizate este probată în cadrul ședinței de judecată prin cumulus de probe care au fost analizate în coroborare.

Astfel, partea vătămată Tudor Ivanov în cadrul ședinței de judecată a declarat că „(...) inculpatul Coșleț Andrei a intrat în gospodăria lui, care i-a cerut să nu între, însă inculpatul a revenit în casă unde fika își strângea hainele. Când i-a cerut să nu între, Coșleț ieșea din mașină, însă acesta contrar cerințelor la doborât jos și a început să-l lovească cu pumnii peste tot corpul”.

Declarații care vin în coroborare cu declarațiile martorului Coșleț Irina, potrivit cărora „(...) l-a anunțat pe Coșleț despre faptul că tatăl său nu-i permite să între în casă. Dar și tatăl ei i-a zis lui Andrei să nu între. Din cauză că era târziu, i-a cerut inculpatului să plece, însă acesta a refuzat și zicea că „ce nu are voie să între”. Tatăl său tot i-a cerut să nu între. Coșleț Andrei i-a zis să strângă hainele și să plece și ea s-a dus în casă, inculpatul a rămas la mașină, după care a coborât. Apoi a auzit strigăte și la văzut pe Andrei Coșleț peste tatăl său. Susține că, tatăl se apăra, nu avea nimic în mână, însă Coșleț îl lovea cu pumnii și ea a început să strige și să ceară ajutor”.

Martorul XXXXa declarat că „(...) a auzit cum Tudor Ivanov i-a cerut în limba rusă lui Coșleț Andrei să iasă în drum”.

Infracțiunea de violare de domiciliu este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul pătrunderii sau rămânerii ilegale în domiciliul persoanei fără consimțământul acesteia, refuzul de a părăsi domiciliul la cererea persoanei.

Pentru a fi aplicată răspunderea în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, este necesar ca violența sau amenințarea cu aplicarea violenței să urmărească scopul violării de domiciliu și să se aplice înainte de a se consuma violarea de domiciliu.

În sensul dispoziției de la alin. (2) art. 179 Cod penal, noțiunea de violență presupune vătămarea corporală intenționată ușoară a integrității corporale (în sensul art. 78 Cod Contravențional).

Faptul aplicării violenței părții vătămate de către Coșleț Andrei înainte de consumarea infracțiunii de violare de domiciliu este confirmat inclusiv prin declarațiile martorului XXXXpotrivit cărora „(...) când a intrat în casa lui Ivanov l-a văzut pe Tudor jos în centrul salonului și Coșleț Andrei era deasupra lui Tudor Ivanov”.

Martorul XXXXa declarat că „(...) a auzit ceartă între Coșleț Andrei și Ivanov Tudor, care se aflau în fața porții lui Ivanov Tudor”.

Colegiul Penal menționează că, declarațiile părții vătămate Ivanov Tudor oferite în ședința primei instanțe sunt consecvente, corespund cu declarațiile date în cadrul urmăririi penale și coroborează cu celelalte probe prezentate și verificate în cadrul cercetării judecătorești. Partea vătămată a fost prevenită de răspunderea penală pentru darea declarațiilor intenționat false, și prin urmare, nu există temei de a aprecia critic aceste declarații oferite sub jurământ și care corespund adevărului.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă. La caz inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau admitea, în mod conștient, survenirea acestor urmări.

Subiect al infracțiunii este orice persoană fizică responsabilă, care a împlinit vârsta de 16 ani.

Vinovăția inculpatului Coșleț Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal a fost dovedită pe deplin în baza probelor prezentate la cauza penală care demonstrează vinovăția inculpatului în afara oricărui dubiu rezonabil.

8. Privitor la numirea pedepsei penale, Colegiul penal conchide că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Conform art. 16 Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Coșleț Andrei se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Colegiul Penal constată că, instanța de fond just a individualizat pedeapsa în baza art. 7, 75 Cod penal, și totodată, corect a aplicat pedeapsa sub formă de amendă, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunii, care se califica ca infracțiune mai puțin gravă, de circumstanțele cauzei, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, de personalitatea inculpatului anterior nu a fost judecat, a săvârșit o serie de încălcări contravenționale, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, se caracterizează satisfăcător la locul de trai, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și din partea altor persoane, care va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În contextul circumstanțelor expuse supra, se constată că situația inculpatului Coșleț Andrei permite de a concluziona că dânsul nu prezintă pericol pentru societate și izolarea lui de societate nu este o măsură necesară și echitabilă în coraport cu personalitatea acestuia și fapta comisă, ținând-se cont și de faptul că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, or, pronunțarea unei hotărâri de condamnare constituie un avertisment sever pentru inculpat, iar aplicarea sancțiunii sub forma de amendă va duce la îndreptarea inculpatului, și scopul pedepsei penale putând fi realizate în această modalitate.

Se reiterează că, scopul pedepsei penale nu este ca, aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că, pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca partea vătămată și statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Colegiul verificând ansamblul de probe ce au fost administrate în conformitate cu prevederile de procedură penală, nu a depistat careva încălcări de procedură, sau încălcări a drepturilor și intereselor inculpaților.

Reieșind din aceste considerente, Colegiul Penal concluzionează că, argumentele invocate în cererea de apel depusă de avocatul XXXXXXXXXXXX în interesele inculpatului Coșleț Andrei, sunt neîntemeiate și nu pot servi temei de admitere a apelului, în prezența circumstanțelor sus indicate, iar sentința Judecătorei Hîncești, sediul Central din 10 aprilie 2019, urmează a fi menținută fără modificări.

9. În temeiul celor elucidate și expuse, călăuzindu-se de prevederile art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c), art. 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

#### **DECIDE:**

Respinge apelul avocatului XXXXXXXXXXXX în interesele inculpatului Coșleț Andrei, declarat împotriva sentinței Judecătorei Hîncești, sediul Central din 10 aprilie 2019, ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

Decizia este executorie, dar cu drept de recurs în Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile din momentul pronunțării deciziei integrale.

Decizia motivată pronunțată public la 02.07.2019, ora 14:00.

Președintele ședinței

Ulianovschi Xenofon

Judecător

Vrabii Silvia

Judecător

Teleucă Stelian